

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

นับแต่ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เป็นต้นมา บทบาท อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมาก รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นโดยกำหนดความเป็นอิสระ ในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชน และความเป็นอิสระ ในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ ที่ผ่านมารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 282 กำหนดว่ารัฐจะต้องให้ความสำคัญแก่ท้องถิ่น การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องทำเท่าที่จำเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหารจัดการในด้านบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยเฉพาะ การกำหนดอำนาจหน้าที่ให้คำนึงถึงการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ รัฐบาลเป็นเพียงผู้ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่าที่จำเป็นภายใต้กรอบของกฎหมายเท่านั้น จากผลของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ส่งผลให้มีพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดยมีการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอิสระในการปกครองตนเอง โดยให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบต่าง ๆ เป็นการกระจายหรือมอบความรับผิดชอบในการจัดบริการสาธารณะให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่จะต้องรับผิดชอบและสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีอิสระ (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2546 : 2)

ปัจจุบัน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 87 ได้กำหนดว่ารัฐจะต้องให้ความสำคัญแก่ท้องถิ่น การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำได้เท่าที่จำเป็น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร จัดการ การบริหารงานบุคคล การเงินการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ โดยเฉพาะการกำหนดอำนาจหน้าที่ให้คำนึงถึงการกระจายอำนาจที่เพิ่มขึ้น หลักสำคัญคือ ส่งเสริมให้มีการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น เป็นเหตุให้กระบวนการการบริหารงานท้องถิ่นกำหนดให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ต้องดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบ

กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ที่ประกอบด้วย แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาสามปี ซึ่งการวางแผนถือเป็นกลไกที่สำคัญประการหนึ่ง ที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบรรลุจุดมุ่งหมาย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องวางแผนการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งปัจจุบันและอนาคต มีการปฏิบัติงานตามแผนงาน โครงการที่กำหนด ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในช่วงเวลาที่กำหนด มีการควบคุมติดตาม วัดและประเมินผลโดยการบริหารจัดการตามแผน แผนงาน โครงการนั้นจะต้องเป็นการบริหารจัดการที่ดี มีความโปร่งใสและพร้อมที่จะให้มีการตรวจสอบ ทั้งโดยหน่วยงานของรัฐและประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เนื่องจากการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยเปิดโอกาสให้ประชาชน ได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดเตรียมแผนพัฒนาท้องถิ่น จะก่อให้เกิดการสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของท้องถิ่น ได้อย่างถูกต้อง เพราะกระบวนการมีส่วนร่วม จะมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ข้อคิดเห็นระหว่างกัน ดังนั้น การมีส่วนร่วมของประชาชนจึงเป็นเสมือนเวทีในการเรียนรู้ที่มีประโยชน์อย่างมาก (ภาชนิ วรวัฒน์. 2553 : 2)

หลักการสำคัญที่ถือเป็นหัวใจหลักสำคัญของการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นก็คือ การกำหนดจุดมุ่งหมายในการพัฒนาและการกำหนดแนวทางการพัฒนาที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ หากไม่มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาที่ชัดเจนแล้ว การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็จะเป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าไปเรื่อย ๆ เมื่อมีปัญหาหรือความต้องการเกิดขึ้นก็กำหนดแนวการดำเนินการเป็นเรื่อง ๆ ไป ซึ่งนอกจากจะต้องแก้ไขปัญหาอย่างซ้ำซ้อนและไม่มีที่สิ้นสุดแล้ว ยังอาจทำให้ปัญหามีความรุนแรงมากขึ้นจนเกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะแก้ไขได้ (พวงทอง โยธาใหญ่. 2545 : 2)

เนื่องจากการวางแผนทั้งระยะสั้นและระยะยาวที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงิน และการคลัง และการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการวางแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องตระหนักว่า แผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ ได้แก่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนกระทรวง กรม และรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ซึ่งเป็นแผนระดับชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาจังหวัดในระดับจังหวัด ตลอดจนยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอในระดับอำเภอ ในการกำหนดยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาระดับจังหวัดและอำเภอนั้น ทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาคมจะมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องอยู่ด้วย ซึ่งแต่เดิมการจัดทำแผนงาน/โครงการต่าง ๆ จะถูกกำหนดขึ้นโดยหน่วยงานส่วนกลาง และหน่วยงานส่วนภูมิภาค (Top down) โดยที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมิได้มีกำหนดแนวทางการพัฒนาของท้องถิ่นตนเอง

ทำให้การพัฒนาที่ผ่านมาไม่สอดคล้อง หรือตรงกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น
เท่าที่ควร (กรมการปกครอง. 2547 : 14-15)

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีกรูปแบบหนึ่งที่มีการ
ดำเนินงานและบริหารงานเป็นไปตามโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ ตามที่มีกฎหมายที่กระตุ้นให้
ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งจะทำให้ประชาชนรู้จักรับผิดชอบต่อประโยชน์ของ
ส่วนรวมร่วมกัน (ฉลาด ขามช่วง. 2542 : 22) จึงอาจจะกล่าวได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเป็น
รูปแบบการปกครองที่มีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นของรัฐบาล ที่จะให้อำนาจการบริหารแก่
หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น ท้องถิ่นสามารถบริหารพัฒนางานแก้ไขปัญหาพัฒนาท้องถิ่นด้วย
ตนเองตามอำนาจหน้าที่ และมีอิสระในการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประชาชนในท้องถิ่นตาม
ขอบข่ายกฎหมายกำหนด (กรมการปกครอง. 2547 : 14-15)

การมีส่วนร่วมของประชาชนจะเกิดขึ้นได้นั้นต้องเกิดความสนใจร่วมกันมีเป้าหมาย
ร่วมกัน และต้องการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดผลประโยชน์ร่วมกันทั้งเห็นคุณค่าของสิ่งที่จะทำเป็น
เบื้องต้น การมีส่วนร่วมเป็นเครื่องมือ ในตัวของมันเองการที่คนจะรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมใด
กิจกรรมหนึ่งเป็นการมีส่วนร่วมเชิงเป้าหมาย การมีส่วนร่วมเองก็เป็นเครื่องมือทำให้บรรลุเป้าหมาย
ได้เช่นกัน ซึ่งเป็นการมีส่วนร่วมตั้งแต่การคิด โครงการ กิจกรรม โดยเริ่มค้นหาปัญหา สาเหตุ
วางแผน ตัดสินใจดำเนินงาน ระดมทรัพยากร กำหนดเป้าหมาย สรุบบทเรียน ติดตามประเมินผล
รับผลที่เกิดร่วมกัน โดยทั้งนี้ต้องอยู่ในความเป็นธรรม (สัมพันธ์ เศษะอริก และคณะ. 2548 : 113-
114)

ในกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วน
ตำบลจะมีขั้นตอนตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 แต่ในทางปฏิบัติจริงการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนหรือการดำเนินการ
ตามขั้นตอนในระเบียบยังคงไม่ได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างแท้จริง จึงพบปัญหาการจัดทำโครงการ
ต่าง ๆ ไม่ใช่ความต้องการของประชาชน อีกทั้งพบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของ
ประชาชน ได้ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ (สุดาวรรณ์ มีบัว. 2547 : บทคัดย่อ)

แต่จากการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอเกษตร
วิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ในขั้นตอนการจัดทำประชาคมในระดับหมู่บ้านและระดับตำบล เพื่อรับทราบ
ปัญหา ความต้องการของประชาชนในชุมชน พบว่าประชาชนเข้าร่วมประชุมประชาคมลดลง เมื่อ
เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา จากเดิมในห้วงปีที่ผ่านมา มีผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน 223 คน และในห้วง
ปี 2556 นี้มีผู้เข้าร่วมประชุมประชาคม จำนวน 168 คน เมื่อคิดเป็นร้อยละของจำนวนประชากร จาก
จำนวนประชาชน อายุ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอ

เกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 5,506 คน (งานทะเบียนราษฎร. 2556 : 1) พบว่ามีผู้เข้าร่วมประชาคมอยู่ในระดับที่ปานกลาง และผู้ร่วมประชาคมส่วนใหญ่ นั้น เป็นผู้สูงอายุและผู้นำชุมชน ซึ่งทำให้ประสิทธิผลในกระบวนการจัดทำแผนในขั้นตอนการมีส่วนร่วมเสนอปัญหาลดลง ทำให้ทราบข้อมูล สภาพปัญหา และความต้องการของประชาชน ไม่ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย ส่งผลให้การแก้ไขปัญหา และแนวทางการพัฒนาตามแผนพัฒนา ไม่ตรงตามความต้องการของประชาชน ในท้องถิ่น ไม่สามารถแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่นและตอบสนองความต้องการของประชาชนที่แท้จริงได้ จึงสะท้อนให้เห็นว่ากระบวนการในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลขาดการมีส่วนร่วมจากประชาชน ทุกเพศ ทุกวัย ในการเสนอความต้องการของประชาชน จึงถือได้ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี (ภาทินี วรวิวัฒน์. 2553 : 2)

จากสภาพปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยในฐานะ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ซึ่งเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและปฏิบัติหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้เล็งเห็นและทราบปัญหาเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีอยู่ในระดับใด และเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ที่แตกต่างกันในการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ การมีส่วนร่วมในการเงิน การจัดทำแผนในแต่ละครั้งนั้นประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการมากน้อยเพียงใด และศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชน ตลอดจนแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบล ควรทำอย่างไรจึงจะเหมาะสม และทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากที่สุด ซึ่งหากองค์การบริหารส่วนตำบล มีระบบเกี่ยวกับการวางแผนพัฒนาที่เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนแล้วทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารพัฒนาอื่นๆ มากขึ้น อันส่งผลให้การทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล มีความโปร่งใส สามารถแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นได้ตรงสภาพจริงของปัญหา และความต้องการของประชาชน ตลอดจนส่งผลให้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยของประเทศไทยเจริญก้าวหน้า พัฒนาและนำองค์ความรู้ที่เกิดจากการวิจัยในครั้งนี้ไปปรับใช้ในการบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลมากที่สุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพที่แตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด

สมมติฐานการวิจัย

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับ ปานกลาง
2. ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ แตกต่างกันและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ดแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาครั้งนี้ศึกษาในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 9 หมู่บ้าน ได้แก่ 1) บ้านโพนหิน หมู่ที่ 1 2) บ้านเขวตะคลอง หมู่ที่ 2 3) บ้านเขวตะคลอง หมู่ที่ 3 4) บ้านเขวหริดี หมู่ที่ 4 5) บ้านโพนตุม หมู่ที่ 5 6) บ้านชีกวิ๊ก หมู่ที่ 6 7) บ้านหนองแวงยาว หมู่ที่ 7 8) บ้านโพนข่อย หมู่ที่ 8 9) บ้านโนนไผ่ลุ่ม หมู่ที่ 9

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดการมีส่วนร่วมของ โคเฮน และอัปฮอฟ (Cohen and Uphoff, 1980 : 219) ประกอบด้วย 4 ด้าน

- 2.1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
- 2.2 การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ
- 2.3 การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์

2.4 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

3. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง อายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ทั้ง 9 หมู่บ้าน จำนวน 5,506 คน (สำนึกทะเบียนอำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ณ เดือน มิถุนายน 2556)

3.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง อายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 374 คน ได้มาโดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane : 727) และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาครั้งนี้ใช้ระยะเวลาของการวิจัยระหว่างวันที่ 1 กุมภาพันธ์ – 30 ตุลาคม พ.ศ. 2556

5. ขอบเขตด้านตัวแปร

5.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปประกอบด้วย

5.1.1 เพศ

5.1.2 อายุ

5.1.3 ระดับการศึกษา

5.1.4 อาชีพ

5.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด มี 4 ด้าน (Cohen and Uphoff, 1980 : 219) ประกอบด้วย

5.2.1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

5.2.2 การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ

5.2.3 การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์

5.2.4 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ประชาชน หมายถึง ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด

2. การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการคิดค้นหาสาเหตุของ ปัญหา การหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา การเลือกวิธีเพื่อแก้ไขปัญหา การมีส่วนร่วมในการ ดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการ ติดตามและประเมินผล โครงการหรือแผนงานของกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้ปฏิบัติหรือดำเนินการและมี ผลกระทบถึงประชาชน

3. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี หมายถึง การที่ประชาชน เข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี โดยเริ่มตั้งแต่การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมี ส่วนร่วมในการปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมในการร่วมรับผลประโยชน์ และมีส่วนร่วมในการ ติดตามและประเมินผล

3.1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หมายถึง การที่ประชาชนในองค์การบริหารส่วน ตำบลทุ่งทอง อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด เข้าร่วมประชุม ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความต้องการกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมวางแผนกำหนดนโยบาย แผนงานโครงการ หรือ กิจกรรมและตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรที่มีจำนวนจำกัดให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม

3.2 การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ หมายถึง การที่ประชาชนในองค์การบริหาร ส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด มีส่วนร่วมในการปรับปรุงระบบการบริหารให้ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สนับสนุนทรัพยากรส่วนบุคคลให้องค์การบริหารส่วนตำบลใน การพัฒนาท้องถิ่น และร่วมปฏิบัติตามกรอบของแผนพัฒนาให้บรรลุตามเป้าหมาย

3.3 การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ หมายถึง การที่ประชาชนในองค์การบริหารส่วน ตำบลทุ่งทอง อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนงาน โครงการ หรือกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล และตอบสนองความต้องการส่วนบุคคลของ ประชาชน

3.4 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล หมายถึง การที่ประชาชนในองค์การบริหาร ส่วนตำบลทุ่งทอง อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด มีโอกาสเข้าร่วมในการควบคุม และตรวจสอบ การใช้งบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล และมีส่วนร่วมในการประเมิน แผนงาน โครงการ ด้านความคุ้มค่าของงบประมาณ

4. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอีกรูปแบบหนึ่ง ที่ จัดตั้งตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบล ในด้านเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม โดยมีอำนาจหน้าที่ดังนี้ จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำ และ ทางบก รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ ป้องกันและระงับโรคติดต่อ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมและอำนาจหน้าที่ตาม

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจฯ มาตรา 16 ที่ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบลไว้เช่นเดียวกับเทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนจังหวัด

5. แผนพัฒนาสามปี หมายถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์การบริหารส่วน ตำบลที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้า ครอบคลุมระยะเวลาสามปี โดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถนำผลที่ได้จากการศึกษามาเป็นแนวทางในการส่งเสริม สนับสนุน และ เสริมสร้างให้ประชาชน ได้มีส่วนร่วมจากการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบล ท้องถิ่น อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด

2. สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปเสนอให้ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ท้องถิ่น นำไปพัฒนาในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลท้องถิ่น อำเภอ เกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY